

UNA BARALLA AL "CENTRO" DE SANT PAU D'ORDAL

El **Centre Agrícola de sant Pau d'Ordal** es va inaugurar el 1914. Va ser construït a iniciativa de propietaris, que van permetre que qui volgués, amb l'aval d'altres socis i comprant accions, arribés a ser soci de ple dret, encara que no fos propietari. Això ho posava als estatuts. Cada acció valia 25 pessetes, una quantitat gens petita per l'època, atesos els sous que es cobraven i els pocs guanys dels pagesos no propietaris. D'aquesta manera uns quants rabassaires n'eren socis. *(Aleshores no es permetia que les dones en fossin: no hi havia sòcies. El cap de casa, si es feia soci, englobava a tota la família).*

Entre els socis es vivia, com no podia ser d'altra manera, la tensió política i social d'aquells anys a partir de la proclamació de la **II República**. L'any 1932 tocava eleccions a **Junta**. La junta sortint per intentar evitar la previsible derrota va voler expulsar a uns vint-i-cinc socis, amb l'excusa que no havien pagat la quota el dia que tocava. La mesura afectava, fins i tot, a algun soci fundador. L'enrenou que va provocar va ser tan gran que la mateixa junta va revocar la seva decisió.

Les eleccions es van fer el 28 de febrer, amb pau i tranquil·litat. Les va guanyar una candidatura de rabassaires amb un marge de vots prou ample (64 a 40). El sector perdedor no va admetre la derrota, la va impugnar i va apel·lar a un article dels estatuts que possibilitava votar en funció del nombre d'accions.

La junta que havia estat elegida va demanar, davant notari, el lliurament de les claus i els anteriors s'hi van negar. El diumenge 6 de març, un grup de rabassaires, després de missa, van anar al Centre per fer el cafè. Un cop allà van tornar a demanar les claus. La negativa va provocar una baralla. Van volar cadires, es van trencar vidres, algú va quedar inconscient... Un dels propietaris, el **Rovira**, que sempre anava amb pistola, es va veure obligat a saltar per la finestra. L'alcalde, d'acord amb els rabassaires, va ordenar tancar el centre amb l'excusa dels aldarulls; restarà tancat gairebé dos anys. L'any 1933 no es va poder fer la Festa Major.

Aquests fets estan recollits en un expedient que va elaborar l'alcalde de **Subirats** del moment, **Joan Raventós, el Gori, de Lavern**. Un paràgraf de l'informe pot resumir el que es vivia durant aquells anys convulsos, a **sant Pau** i a tot el país: ... *siendo de notar la intención que representa el hecho de querer anular la voluntad expuesta por sufragio directo y secreto en forma irreprochable (...) por una otra voluntad de una minoría adinerada*

que intenta por medio de sus valores materiales, superar la voluntad del sufragio universal, (Subirats a 9 de marzo de 1932, el alcalde Juan Raventós)

Malauradament, aquesta reflexió al final de l'expedient sembla profètica del que passarà el 18 de juliol del 36, quan una part de l'exèrcit animat i finançat pels grans capitals va aixecar-se en contra de la voluntat del poble expressada amb vots.

CESUB